॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वे देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मे भेषजं करोत्यृतव्यां उपं दधात्यृत्नां क्रुप्त्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयिति समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांथ्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांहतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांथ्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्रजनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंत्व्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्रांणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदर्धाति तस्माद्धायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेंऽप एवाभि समंनसः (३)

यं कामयेतापुशः स्यादितिं वयस्यास्तस्योपुधायापुस्यां

कामयेत पशुमान्थस्यादित्यंपस्यांस्तस्योपधार्य वयस्यां उपं दथ्याथ्संज्ञानंमेवास्मैं पृशुभिः करोति पशुमानेव भविति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्के द्वे

मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणायाड् श्रोण्यामुपं दधाति पञ्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ स्म उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-ऽ स्मावेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उपं दधाति

कृष्णे (४)

सि १ हो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्चनामधिपतिः॥ (५)

क्ष्यां उपभावं प्राण्भतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥———[१] इन्द्रांग्री अव्यथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्रांग्री इत्याहेन्द्राग्नी वै

-देवानांमोजोभृतावोजंसेवैनांमन्तरिक्षे चिनुते धृत्यैं स्वयमातृण्णामुपं

प्रजापंतिनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भंवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां

घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अर्श्वः

दधात्यन्तरिक्षं वै स्वंयमातृण्णान्तरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपांदधत ताभिर्वे ते दिशों ऽद ५ हन्यदिश्यां उपदर्भाति दिशां विधृत्ये दशं प्राणभृतः पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्तौद्धत्ते तस्माँत्पुरस्ताँत्प्राणा ज्योतिंष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्माँत्प्राणानां वाग्ज्योतिंरुत्तमा दशोपं दधाति दशांक्षरा विराह्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्ताँ तस्माँत्पुरस्ताङ्गोतिरुपाँस्महे छन्दा रेसि पृशुष्वाजिमेयुस्तान्बृंहृत्युदंजयुत्तस्माद्वार्ह्ताः (८)

पुशवं उच्यन्ते मा छन्द इतिं दक्षिणत उपं दधाति तस्मादक्षिणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तरत ओजो वा अग्निरोर्ज एवोत्तरतो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयति षद्गिर्श्रय्यं पंद्यन्ते षद्गिर्श्रयक्षरा बृहती बार्ह्नताः पुशवों बृहत्यैवास्मैं पुशूनवं रुन्धे बृहती छन्दंसाइ स्वारांज्यं परीयाय यस्येताः (९)

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथस्पत वै शीर्षणयाः प्राणा द्वाववाश्ची प्राणाना ई सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्ता एताश्चतुंस्त्रि शच॥______

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत तदसुंरा अकुर्वत ते देवा एता

भ्रातृं व्यो भवत्याशु स्त्रिवृदितिं पुरस्ता दुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११) युज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयित व्योम सप्तद्श इति दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नर्ं सप्तदशोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकवि १ श इति पश्चात्प्रंतिष्ठा वा

तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदेख्णयास्तोमीया अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य

एंकवि शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्चदश इत्युंत्तरत ओजो वै भान्त ओर्जः पश्चद्रश ओर्ज एवोत्तंरुतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात (१२) उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यातयत्यभिवृतीः संविरश इति दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नर् सविरशो-

इति पश्चाद्यद्वि १ शतिर्दे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन विराजोरेवाभिपूर्वमुत्राद्ये प्रतिं तिष्ठति तपो नवदश इत्युंत्तरतस्तस्मांथ हस्तंयोस्तपस्वितंरो योनिश्चतुर्विष्श इतिं पुरस्तादुपं

ऽन्नंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते वर्चौ द्वावि॰श

दधाति चतुर्वि शत्यक्षरा गायत्री गायत्री यंज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव्धश इति दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अन्नं पश्चवि शोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिंणेनान्नमद्यत ओर्जिस्रिण्व इति पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोविश्श इति (१४)

उत्तर्तस्तस्माँथ्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुंरेकत्रिश्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुम्बिश्श इति दक्षिणतों- उसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चिसतंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिश्य इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्विश्ष इत्यंत्तरतः सुवर्गो व लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्ये॥ (१५)

अग्नेर्भागींऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयित नृचक्षंसां भागोंऽसीतिं दक्षिणतः शृंश्रुवा॰सो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्स्व्यस्र्वयोविर्श इतिं सुवृगों वै पश्चं च॥-----[3]

नृचक्षसा मागाऽसाति दक्षिणतः शुश्रुवारसा व नृचक्षसाऽत्र धाता जातायैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मांज्ञातोऽन्नमित्ते जनिन्नई स्पृतर संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नर्थं सप्तद्शोऽन्नमेव देक्षिण्तो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्यं भागोऽसीतिं पश्चात्प्राणो वे मित्रोऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविर्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोंऽसीत्यंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोर्जः क्षत्रमोर्जः पश्चदशः (१७)

ओर्ज एवोत्तंर्तो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित वसूंनां भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि १ शो यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यातयत्यादित्यानां भागोंऽसीतिं दक्षिणतोऽत्रृं वा आंदित्या अत्रं मुरुतोऽत्रृं गर्भा अत्रं पश्चिव्शोऽत्रृंमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते-ऽदित्यै भागः (१८)

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्ये देवस्यं सिवतुर्भागांऽसीत्युंत्तर्तो ब्रह्म वे देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पित् ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्च्समेवोत्तर्तो धेत्ते तस्मादुत्तरोऽधीं ब्रह्मवर्च्सितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्ये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सिनः प्रसूता धर्त्रश्चंतुष्टोम इतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे धर्तः (१९)

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित् यावांनां भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँद्दक्षिणावृतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणां भागोंऽसीतिं पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोंऽष्टाचत्वारिष्श इत्युंत्तर्तोऽनयौंर्लोकयौंः सवीर्युत्वाय तस्मादिमौ लोकौ सुमावद्वीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त ओज्स्ब्यंव भंवत्यास्यौज्स्वी जायतेऽको वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा पृता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यवासमां उच्छत्यथो तमं पुवापं हते॥ (२२)

वे जुनित्रं पश्चदुशोऽदिंत्ये भागो वे धुर्त्रः सुमावंद्वीर्यों विधा ततो वा डुदं चतुंर्दश च॥ $lue{-}$ $lue{8}$

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सप्रतानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृं व्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानिति पश्चान्नं निष्यमाणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्च्सं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्च्समेव दक्षिणतो धंते तस्माद्दक्षिणोऽधीं ब्रह्मवर्च्सितंरः षोड्शः स्तोम् इत्यंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तंरतो धंते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्ज्ञः

भ्रातृंव्यान्य्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरति स्तृत्यै पुरींषवर्तीं मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यंमात्मनुः सात्मानम्वाग्निं चिंनुत्

सात्मामुष्मिँ होके भविति य एवं वेदैता वा असपत्ना नामेष्टंका

यस्यैता उपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमां पृशुषुं दधाति तस्मौत्पशुमानुंत्तमां वाचं वदति दशंदशोपं दधाति सवीर्य-त्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिंष्ठित्ये यानि वे छन्दारंसि सुवर्ग्याण्यास्नतेर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोंऽतप्यन्त तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिमतेवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपांदधत ताभिर्वे ते सुवर्गं

स्तोमंभागा उप्दर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य

लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दा रेसि सुवर्ग्याणि तैरेव यर्जमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत

ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत यत् (२६)

प्रतिष्ठित्ये सप्तस्प्रापि दधाति सवीर्युत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्ये॥ (२७)

उत्तर्तो धंत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषंयोऽसृजत् यत्रिचंत्वारि श्रच॥______

दिव रें संधिरित्यन्तिरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिं प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसूँनप्रकेत इति रुद्रान्थ्संदीतिरित्यादित्यानोज् इति पितृ इस्तन्तुरिति प्रजाः पृतनाषाडिति पशूत्रेवदित्याषेधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८)

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमंसूजत प्रेतिरिति धर्ममन्विंतिरिति

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देक्षिणतो वज्रं पर्यौहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्रस्पं इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीति प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिष्ठापयित सात्मान्तरिक्षः रोहित सप्राणोऽमुष्मिं होके प्रति तिष्ठत्यव्यंर्ध्कः प्राणापानाभ्यां भवित य एवं वेदं॥ (३०)

युक्तप्रांग प्रजा मिथुयंन्तिरक्षं ब्रावंश च॥———[६] नाकुसद्भिवे देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांकुसदौं नाकसत्त्वं निकुसदं उपदर्धाति नाकुसद्भिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति

यन्नांक्सदं उपदर्धाति नाक्सद्भिरेव तद्यजीमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अर्क भवति यजमानायत्नं वै नांक्सदो यन्नांक्सदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजीमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सदेः (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्परसं एवैनंमेता भूता अमुिष्मं ह्लोक उपं शेरेऽथों तनूपानींरेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुंपदधं द्धायेदेताभ्यं एवैनं देवतांभ्य आ वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छत्युत्तंरा नाकुसद्ध उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति तादगेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचीमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची पत्यन्वांस्ते स्वयमातृण्णां चं विकृणीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुर्विकृणीं प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमृत्तमो धंत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ नान्यामृत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यदन्यामृत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यदन्यामृत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च् यजंमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोप्धेय स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं प्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजा-पंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानाम्थ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तियद्विंकुणीं यद्विंकुणीमुंपदधाति देवानांमेव विक्रान्तिमनु वि क्रंमत उत्तरत उपं दधाति तस्मांदुत्तरतउंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवित सिमंद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्रांक्सदो यत्रांक्सद्स्तत्यंशूनामेषां वे द्वाविश्यतिश्वा——[७] छन्दा इंस्युपं दधाति पृशवो वे छन्दा हस्से पृश्नेवावं रुन्धे छन्दा हस्से वे देवानां वामं पृशवो वाममेव पृश्नवं रुन्ध एता ह

वै युज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृशूनवांरुन्ध् यदेतामुंपदधांति पृशूनेवावं रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गायत्री तेजं एव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्ठभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्ठगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगतीरुपं दधाति जागता वै प्शवंः पृश्नेवावं रुन्धेऽनुष्ठभ उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठप्राणानाम् ध्सृष्टिये बृह्तीरुण्णिहाः पृङ्कीरुक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दा इस्युपं दधाति विषुंरूपा वै पृशवंः पृशवंः (३६)

छन्दा रेसि विषुं रूपानेव पृश्तनवं रुन्धे विषुं रूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदातिंच्छन्दसमुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रेसि सर्विभिरेवैनं छन्दों भिश्चिनुते वर्ष्म् वा पृषा छन्दंसां यदतिंच्छन्दा यदतिंच्छन्दसमुप्दधांति वर्ष्मेवैन र् समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये॥ (३७)

तेजं एव पुशवंः पुशवो यजंमान एकंश्र॥=

सुवर्गमेव ता एव चत्वारिं च॥

अस्याग्निं वृं श्रीर्न् यथ्सयुजं उपदर्धांत्यात्मनैवैन रे स्युजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिर्ग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुवृगं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवृगमेव (३८)

सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां

लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भेवति मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष् उपं दधातीमानेवैताभिलींकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यजंमानस्य दाध्रत्येता वै देवतौं सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेंति॥ (३९)

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेकधोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयित् तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवातुसनिर्सीत्यांहैतद्वै वृष्ट्यै रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानींभिर्वे देवा इमाँ श्लोकान्थ्समंयुस्तथ्संयानीना संयानित्वं यथ्संयानीरुपदर्धाति यथापुस् नावा संयात्येवम् (४०)

पुवैताभिर्यजंमान इमाँ ह्यों कान्थ्सं यांति प्रुवो वा पुषौं-ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुप्दर्धाति प्रुवमेवेतम् प्रय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि हर्न्त्यहृत पुवास्याग्निरांदित्येष्ट्का उपं दधात्यादित्या वा पृतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

पुवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा पुतस्यादित्यो रुच्मा देते यौं-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उपदधाँत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना रे रोचंत पुवमेवैष मंनुष्यांणार रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद घृतं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति (४२)

अथो तेर्जमानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिरिग्नमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अंपश्यत्ता उपांधत् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत् यद्यंशोदा उंपदधाति यशं एव ताभिर्यजंमान आत्मन्धंते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

णुं प्राप्नोत्यांदित्या अर्थय्त्येकात्रपंश्राश्चं॥———[१०] देवासुराः संयंत्ता आसन्कनीया ४सो देवा आसन्भूया ४सो-

देवासुराः संयंत्ता आस्-कर्नीया १ सो देवा आस्-भूया १ सो-ऽसुरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृदसीत्येव प्राचीं दिशंमजयनूर्धासीत्यमूमंजयन्नन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाँ होकाञ्जयित भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यफ्सुषदंसि श्येनसदसीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविंणे

सीदेत्युन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभवत्र् (४४)

सादयामीत्याहिमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुरेव (४५) अस्मिन्दधात्यग्ने यत्ते पर हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धार्म प्रियमेवास्य धामोपाँप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन

परिं धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्यैध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः पश्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तव्या उपं देधात्येतद्वा ऋतूनां प्रियं धाम यदंतव्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेकु इत्यांह संवथ्सरो

वै सुमेर्कः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाँप्रोति॥ (४६)

अभंवन्नायुंरेवर्त्वयां उप षड्विरंशतिश्च॥—— प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तं अंश्वमुधेनुव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति योंऽश्वमेधेन

यजेते सर्वे एव भेवति सर्वस्य वा एषा प्रायेश्वित्तिः सर्वस्य भेषुजर सर्वुं वा एतेने पाप्मानं देवा अंतरुन्नपि वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतर्न्थ्सर्वं पाप्मानम् (४७)

त्रित् तरित ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वे तत्प्रजापित्रक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वौ-ऽपसुजो वेत्सः स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कु वा अश्वंस्य सक्थ्यावृंहृत्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदधुर्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमबृह्द्वादंश च॥_____[१२]

देवासुराः तेनर्तृव्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे बहुदैनुं प्राचीमिति वसोर्धारामृग्निर्देवेभ्यः सुवृर्गायं यत्राकॄतायं छन्दश्चितं पर्वस्व द्वादंश॥—[१३] देवासुरा अजायां वे ग्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वे छन्दंसामृभ्रोत्यष्टो पंश्राशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥